

שמואל מינצר, שופט־השלוש בבאר־שבע, הפך שם־דבר. הוא לוחם במישטרה ובבית־המישפט המחוזי. האם הוא ליברל לוחם או תימהוני ערמומי?

שופט שובב

בית־המישפט המחוזי, תחת ללחום כי פשיעה. עירעור על העניין הגיע גם לבית־המשפט העליון, ושם אמר השופט אברהם חלימה: "חולק אני, בכל הכבוד, על בית־המישפט השלום, שעל אף הנחיותיהם הכבדות של שני שופטים מחוזיים, שדנו בעניין, היה נחוש כי רעתו לשחרר את העותרים קודם שהחקירה הסתיימה. וחולק אני, עם כל הכבוד, על בית־המישפט המחוזי, מפני שהשתמש בביטויים מיותרים כלפי בית־המישפט השלום."

נגד מעצר שרירותי

דעותיו של השופט מינצר כי ענייני מעצר נידונו בהרכב החל־טוט שנתן כמשך חמש השנים שבהן הוא יושב כשופט־שלום בבאר־שבע. הוא הבהיר בהחלטותיו שעל המישטרה להביא עצירים לפני שופט מייד עם מעצרו, ורק בעיות לוגיסטיות, כמו מחסור במכוניות, יכולות לעכב זאת. אין הוא גורס שעל המישטרה לחקור אפילו חקירה ראשונית את החשוד לפני שיובא לפני שופט. לדעתו, בית־המשפט יכול להחליט אם יש חשד סביר ומקום למעצר, לפחות כמו שוטרי. הוא אמר כבר פעמים רבות שמעצר מוצדק רק למטרת חקירה, וכשיש חשש מפני הכרעה. לדעתו של מינצר, 48 השעות, שבהן מותר למישטרה להחזיק אדם במעצר לפני הבאתו לפני שופט, הוא כוח עצום. בעיקר כאשר מדובר בחשודים משיכי כה כלכלית־חברתית נמוכה. כדי ללמד את המישטרה לקח, משחרר השופט מינצר חשודים שהוחזקו, לדעתו, יותר מדי זמן במישטרה לפני שהובאו לפני שופט. פעם אף שיחרר אדם בערכות של שקל אחד בלבד, מתוך מחאה על פעולות המישטרה.

נשפך ממנו. שהוא ליברל אמיתי, המכין למצוקות העצירים. מישפטים ושופטים רבים אינם אוהבים אותו. לדעתו הוא תימהוני, חסר־איוון, ערמומי ורודף־פירסומת. המישטרה משתדלת מאוד שלא להביא לפניו עצירים לריון, כאשר הוא בתורנות. מיהו שמואל מינצר? מניין צמח? מהן דעותיו ומדוע הוא מתנהג כפי שהוא מתנהג? אילו היה מכהן כשופט בתל־אביב, היו העיתונים מלאים מדי בוקר בספורים עליו. אבל גם במקום מושבו

לפני שנים אחדות, כאשר שמואל מינצר היה עדיין שופט שלום טרי בבאר־שבע, ביקר באחד הימים בבית־המעצר המקומי. השופטים בעיר נר הגים לעשות זאת לעיתים קרובות. ליד שולחן היומנאי ראה השופט זוג מתקוטט, האשה צעקה והבעל השי תולל והתפשט עירום. השופט ביקש לברר מה קורה, וגילה שנקלע למריבה מישפחתית. בו במקום החליט לעשות צדק. הוא ביקש מה שוטרים להכין לו חדר בבית־המעצר כדי לרדוף בעניין. בנייהוג הוכנסו לבית־המישפט ה־

שופט־שלום מינצר

אני מפסיק את הדיון ומבטל את ההרשעה! חסוי. לדעתו, מעצר כזה, כאשר החשוד אינו יודע כלל מדוע נעצר או מה הסיבות לבקשת המישטרה, מנוגד לצדק הטיבעי.

נשיצא מלישכתו וראה שהצעיר ששיחרר לפני כמה דקות מעוכב עדיין במיסדרון, התרגז השופט, ציווה לשחררו מייד וליווה אותו אישית החוצה

יתר השופטים, הם מצויינים. אני מאוד מאוד מכבד את הנשיא, ושמעתי אותו מתבטא עליי — גם לפני וגם לא לפני — בצורה דומה. היתה בינינו מחלוקת, ושנינו ניהלנו אותה, גם בשיאה, בצורה ג'נטלמנית. המחלוקת איננה קיימת עוד."

הוראה לחוקר

ישפטנים שנשאלו על־ידי החוקר הזה אמרו שאינם מתנגדים לשופט שהוא שובב, או אנפאן טריבל" אם הוא גם מישפטן טוב. הם הזכירו את השופט יוסף לם ואת מי שהיה נשיא בית־המישפט המחוזי בתל־אביב, השופט בנימין כהן, שנהגו גם הם לעיתים בצורה יוצאת־דופן ושובבה. אבל הם היו מישפטנים מובהקים. מתנגדיו של מינצר סיפרו על מיקרה שבו עברה ליד ביתו של השופט נידת־מישטרה, ובתוכה ישב חוקר שהופיע כמה ימים קודם לכן לפני השופט. מינצר יצא לכביש ועצר את הנידת. הוא בירר אצל החוקר את גורל העציר שבעניינו דן. כאשר התברר לו כי האיש יובא למחרת (המשך בעמוד 27) **אילנה אלון**

מינצר (חובש כומתה) בכינוס פוליטי, 1952*

אשת־השופט יוכבד מינצר רחמים על הבעל, רצת האשה

המרוחק, מבאר־שבע, מתגנבות מדי פעם יריעות על שיחרור עצירים בנסיבות מוזרות ועל מריבות בינו ובין שופטים אחרים במחוז. המריבה האחרונה שלו היתה עם השופט המחוזי יהושע פילפל. בתר־נות־המעצרים האחרונה שלו דן מינצר צר כמעצרים של אנשים, שנשחררו כהחזקת ילומים גנובים. הוא שיחרר אותם, בטענה שאפשר לחקור את הפרשה גם ללא ישיבתם של החשודים במעצר, וסירב לדחות את השיחרור אף בדקה, כדי שהמישטרה תוכל לערער לבית־המישפט המחוזי. השופט פילפל, שדן בערר שהגישה המישטרה, החליט לעצור את החשודים, ואמר על מינצר שהוא לוחם כי

מאולתר, וסיפרו לשופט את צרותיהם. מינצר היה אדיב ומנומס ביותר. הוא נתן להם את כל הכבוד הראוי, וניסה להשלים ביניהם. אחרי דיון ארוך היה השופט בטוח כי השלים בין הניצים. הוא אמר לבעל "אני מוכן לשחרר אותך ללא ערובה, בתנאי שתתקע לי את ירך שתתנהג כראוי ולא תתקוף עוד את אשתך!" השופט והעציר לחצו ידיים, בני־הזוג הלכו הביתה והשופט היה מרוצה מצבורתו. כעבור כמה חודשים קרא השופט בעיתון כי העציר ששחרר רצח את אשתו, בלהט מריבה חרשה.

מריבת השופטים

סידיו של שופט השלום מבאר־שבע אומרים שטוב־הלב ממש